

Ik zal me even voorstellen. Ik ben Marceline Kalff en heb, samen met mevrouw Van der Linden, begin vorig jaar de handtekeningenactie gehouden, waarvoor we u destijds bijna duizend handtekeningen hebben aangeboden van mensen die tegen inkrimping van het losloopgebied zijn. Iedereen die we hebben benaderd, wilde maar al te graag tekenen. Iedereen die al dan niet dagelijks met een hond op de Renderklippen wandelt, wil dat de situatie zo blijft als die altijd geweest is. Maar ook mensen die geen hond hebben en daar wandelden, hebben getekend.

De Renderklippen is het **enige** losloopgebied in de wijde omgeving waar **iedereen** zijn hond kan laten loslopen. Je hebt er ruimte, overzicht, er zijn uitwijkmogelijkheden en er is tijd om je hond aan te lijnen als je een hond ziet naderen waarmee die van jou niet goed overweg kan, of als er een groep mountainbikers aan komt, er loopt overdag geen wild waar honden met jachtinstinct achteraan willen gaan, de paden zijn altijd goed te belopen en veranderen niet in modderpoelen en zo kan ik nog wel even doorgaan. Het is de enige plek in de wijde omgeving waar honden zonder problemen al hun energie kwijt kunnen. En dat is belangrijk, want een hond die zijn energie niet kwijt kan, heeft geen leven. Zo is dat met kinderen, en zo is dat met honden ook.

De Renderklippen is **altijd** een losloopgebied geweest en moet dat vooral blijven. Er is ook geen enkel argument te verzinnen waarom dat zou moeten veranderen. In februari werd door het college vooral aangevoerd dat de Renderklippen qua flora en fauna een uniek gebied is en dat loslopende honden een bedreiging zouden zijn voor die flora en fauna. Ik wil u er graag op wijzen dat die unieke flora en fauna zijn ontstaan **terwijl** het een losloopgebied was. Loslopende honden hebben dus kennelijk **geen** negatief effect gehad op die positieve ontwikkelingen. Dat maakt de Renderklippen ook zo uniek: natuur en recreatie gaan er feilloos samen. Dus het argument van het college gaat niet op.

Over flora en fauna gesproken: nu wil het college dat onder meer de omgeving van het Wollegrasven wordt gevrijwaard van loslopende honden. Nog maar een paar jaar geleden zag je daar na een paar nachten met vorst regelmatig kinderen die er leerden schaatsen. Nu kan dat niet meer omdat er overal pollen van een bepaalde grassoort in groeien, waardoor het dreigt dicht te groeien. Dat komt niet door loslopende honden, dat is een natuurlijke ontwikkeling. Vorig jaar zwommen er eenden die kuikens hadden. Maar **niet** loslopende honden waren een bedreiging voor die kuikens, maar de buizerds en vele kraaien die op de Renderklippen en omgeving leven. Ik heb nog **nooit** een hond met een

kuiken in zijn bek gezien, ik heb wèl jagende kraaien en buizerds bij het ven gezien.

Een paar jaar geleden zijn drie jonge uilen die in een jeneverbes midden op de Renderklippen waren geboren om het leven gebracht. Niet door honden, maar door buizerds en kraaien. Dat zijn dieren die schade aanrichten aan de fauna op de Renderklippen en niet loslopende honden.

Ik heb ook gelezen dat loslopende honden een bedreiging zouden zijn voor nesten van bijzondere vogelsoorten die in de hei zitten en dat ze daarom aangelijnd zouden moeten worden. Maar hoe moet het dan met de 150 tot 300 schapen van onze schaapskudde, die dwars door de hei lopen en niet kijken of ze met hun poten toevallig een nest vertrappen? Wil het college daar ook een aanlijngesbod voor? Of mogen de schapen niet meer op de hei lopen?

Inkrimping van het losloopgebied is een héél slecht plan. De loslopende honden worden daardoor op een veel kleiner deel van de Renderklippen geconcentreerd. Mountainbikers, die trouwens in tegenstelling tot honden schade aanrichten aan de wandelpaden, en loslopende honden gaan elkaar in dat verkleinde losloopgebied nog meer in de weg lopen en rijden. De mogelijkheden om een ander pad in te slaan, of de hond aan te lijnen als er een hond aankomt met wie die van jou niet goed overweg kan, worden beperkt. Op papier lijkt het nog een redelijk groot gebied waar de honden van het college mogen loslopen, maar in de praktijk valt dat dik tegen, omdat er een aantal verharde fietspaden en ruiterspaden in is opgenomen. Op verharde fietspaden gaan de meeste honden vaak aan de lijn om te voorkomen dat ze fietsende senioren en kinderen voor de fiets lopen. Op de ruiterspaden kunnen we niet wandelen omdat ze vrijwel altijd te modderig zijn. Voor oudere hondenbezitters is daar sowieso niet over te lopen.

In februari heeft de meerderheid van deze commissie, de meerderheid van de politieke partijen in de raad, duidelijk te kennen gegeven tegen inkrimping van het losloopgebied te zijn. Sindsdien is inhoudelijk niets aan het plan gewijzigd, alleen het aanlijngesgebied is verplaatst. Het college heeft dus niet alleen de wens van de bijna duizend mensen die de handtekeningenactie hebben gesteund en de vele honderden mensen die via sociale media hetzelfde hebben gedaan genegeerd, maar ook die van de commissie. Daarom reken ik – en met mij iedereen die wel eens met een hond op de Renderklippen wandelt – er op dat de dames en heren politici hun rug rechten en opnieuw een duidelijk 'nee' zeggen tegen beperking van het losloopgebied.